

תלמודו בידו

דף כ עמוד ב

[א] מי הם שיסדו תורה בזמנים שנשתכחה כמה הלכות מישראל ?

[ב] חוצלות עשויות משעם שק או ספירא, האם הן מקבלות טומאת מת וטומאת מדרס ?

[ג] איזה שימוש ניתן לעשות בחוצלות העשויות שעם, שק או ספירא ?

[ד] הישן תחת המיטה בסוכה, האם יצא ידי חובתו ?

[ה] אהל שלא נעשה בידי אדם, כגון חלל שנעשה על ידי מים, האם הוא מאהיל על הטומאה ?

[א] 1. עזרא, כשעלה מבבל. 2. הלל, כשנשתכחה בימי בני בתירא [שלא ידעו אם קרבן פסח דוחה את השבת]. 3. ר' חייא ובניו.

[ב] חכמים: מקבלות טומאת מת וטומאת מדרס, הואיל וראויות לשכיבה הן נחשבות כלי. ר' דוסא: אינן נטמאות במדרס, כיון שאינן עשויות למשכב, אך נטמאות במת.

[ג] ר' אבא: תרמיל העשוי שעם [מין שיפה ואינו נארג היטב], מניח בהן פירות גסים. העשוי שק וספירא [שיער צואר הסוס וזנבו], מניח בהן פירות דקים. ריש לקיש: חוצלות הן מחצלות. בשל שעם מכסה בהן גיגית של שכר. של שק וספירא ראויות לוילון לפני הפתח, ולנפות בהן את הקמח.

[ד] חכמים: בגבוהה עשרה טפחים, לא יצא. שהמיטה מאהילה ומפסקת בינו לבין הסוכה. ר' יהודה: יצא, אף שהמיטה גבוהה עשרה טפחים. (טעמו מבואר בדף כא:)

[ה] חכמים: מאהיל על הטומאה. ואם היו בתוך החלל כזית מת וכלים, הכלים נטמאו. לפי שנזכר בפרשה "אהל" פעמים רבות, לרבות אהל הנעשה מאליו.

ר' יהודה: עד רוחב טפח, אינו מאהיל. כיון שרק אהל שנעשה בידי אדם ולשם אהל, מאהיל על הטומאה [למעט חלל שבין קורות העומדות לבנין].

ונלמד בגזירה שוה "אהל אהל" מן המשכן שנעשה בידי אדם. רחב כאגרופו של בן אבטיח [כראש אדם] מאהיל, אף שלא נעשה בידי אדם.